

ΕΤΟΣ 59ον

27 Νοεμβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3052)

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Διαβάζοντας κανείς την ιστορία των λαών της γης, συναντά χαρακτηριστικά ἄλλοτε κοινά καὶ ἄλλοτε διαφορετικά μεταξύ τους. Ἐνα κοινὸ χαρακτηριστικὸ, πανανθρώπινο θὰ λέγαμε, εἶναι ἡ καθολικὴ παραδοχὴ ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι τὸ ὑπέρτατο ἀγαθὸ στὰ ἀνθρώπινα ἔθνη, γεννᾷ τὴν εὐημερία, σφυρηλατεῖ τὴν ἀνθρωπιὰ στὶς σχέσεις μεταξύ τῶν κατοίκων τοῦ πλανήτη μας, προάγει τὴν ἐπιστήμη καὶ τὸν πολιτισμὸ καὶ βεβαίως διασφαλίζει τὸ σεβασμὸ τῆς ἴδιας τῆς ἀνθρώπινος ζωῆς. Ἔχουν γραφεῖ ὑπέροχοι ὕμνοι καὶ δοκίμια γιὰ τὸ ἀγαθὸ τῆς εἰρήνης, καὶ αὐτὴ ἀποτελεῖ πάντοτε κοινὴ εὐχὴ στὰ χεῖλη τῶν ἡγετῶν ὄλων τῶν κρατῶν ἀλλὰ καὶ κάθε φυσιολογικοῦ ἀνθρώπου. Γεννᾶται ὁμως τὸ ἐρώτημα· πῶς εἶναι δυνατόν σέ ἓναν κόσμον ποὺ τόσο ἀγαπᾷ καὶ τόσο ἐξυμνεῖ καὶ τόσο ἐκθειάζει τὴν εἰρήνην, αὐτὴ νὰ καθίσταται τόσο δυσεύρετη, καὶ ὁ πόλεμος, ἡ ἄκρως ἀντίθετη δηλαδή κατάσταση, νὰ βασιλεύει παντοῦ; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἔχει ὑπάρξει καμία χρονικὴ περίοδος στὴν ιστορία τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων κατὰ τὴν ὁποία νὰ μὴ σκοτῶνει ὁ ἄνθρωπος τὸ συνάνθρωπό του καὶ νὰ μὴ χάνονται σωρηδόν ἀνθρώπινες ζωές, ποὺ εἶναι πηλασμένες γιὰ νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἐργάζονται τὸ ἀγαθὸ ἢ μία γιὰ τὴν ἄλλη;

Αὐτὸ μᾶλλον συμβαίνει διότι ἡ «εἰρήνη» ποὺ ὁ κόσμος κομίζει εἶναι μιὰ εἰρήνη μέ προϋποθέσεις, ἀστερίσκους καὶ ὑποσημειώσεις, μιὰ εἰρήνη γεμάτη κρατούμενα καὶ ψιλά γράμματα, μιὰ εἰρήνη μέ εἰρηνικὸ ἔνδυμα καὶ πολεμοχαρὴ καρδιά. Αὐτὴ ἡ ἐντὸς εἰσαγωγικῶν εἰρήνη σίγουρα δέν ἐκφράζει αὐτὸ ποὺ εἶναι, καὶ εἶναι μιὰ εἰρήνη πολὺ ἐπικίνδυνη.

Λένε πολλοί· «μὰ πῶς νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴν εἰρήνην στὸν κόσμον; Αὐτὴ εἶναι στὰ χέρια τῶν κυβερνητῶν, τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν τῆς γῆς». Τί γίνεται ὁμως μέ τὴν εἰρήνην ὡς χαρακτηριστικὸ τῶν καθημερινῶν, ἀνθρώπων, οἰκογενειακῶν, κοινωνικῶν, ἐπαγγελματικῶν, φιλικῶν σχέσεων τῶν ἀνθρώπων;

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφes. β' 14-22)

Ίησοῦς Χριστός ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος

Ἄδελφοί, Χριστός ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν. Ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσει ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρωθεν ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνοντας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθὼν εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέρωθεν ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πάντα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Μήπως καὶ ἐκεῖ τὸ λόγος ἔχουν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς; Δέν εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πού με τὸ λόγος ἢ τὴν σιωπὴν μας, τὴν ὑπομονὴν ἢ τὴν ἐπίθεσίν μας, τὴν ἀνοχὴν ἢ τὴν ἀδιαλλήλαξίαν μας καθλωσορίζουμε ἢ ἀποδιώχνουμε τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς ζωῆς μας;

Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Ἀπόστολος σήμερον μᾶς μιλάει γιὰ τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, τὴν εἰρήνην τῆς ἀγάπης, τὴν εἰρήνην τοῦ Σταυροῦ του· τὴν εἰρήνην ἐκείνου πού ἤλθε γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει τὴν εἰρήνην ἀνάμεσα στὸν Θεὸ Πατέρα καὶ τὸν αὐτοεξορισμένο ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἀγάπην ἄνθρωπο. Ἐπὶ αἰῶνες φαινόταν ἀκατάλητο «τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας», καθὼς φύλακας καὶ φρουκτωρὸς του ἦταν ὁ διάβολος, πού ἐπιχαίρει ὅταν λείπει ἡ εἰρήνη ἀπὸ τῆς καρδιῆς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὅμως, καθὼς ψάλλοιμε ἤδη στίς καταβασίεις τῆς μεγάλης ἐορτῆς πού πλησιάζει, ὀνομάζει παιδιὰ του ὄλους τοὺς εἰρηνοποιούς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, καὶ προχωρεῖ ἀκόμη περισσότερο μακαρίζοντας τοὺς πράους, τοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ πού τοὺς χαρακτηρίζει ἡ πραότητα, ἡ μπτέρα τῆς εἰρήνης, καὶ ἀποκαλῶντας τοὺς κληρονόμους τῆς γῆς. Ὅχι βεβαίως τυχαῖα· σύμφωνα μὲ τὴν λογικὴν τοῦ κόσμου, ἂν ψάξουμε ὅλα τὰ εἶδη τοῦ πολέμου, εἴτε μεταξύ ἰσχυρῶν, εἴτε σέ διαπροσωπικὸ ἐπίπεδο, πάντοτε ἐπικρατεῖ ὁ νόμος τοῦ ἰσχυρότερου, τὸ μεγάλο καὶ δυνατό ψάρι τρώει τὸ μικρὸ καὶ ἀδύναμο, ἡ φωτιά καὶ τὸ σίδηρο νικοῦν καὶ κατακυριεύουν ἔθνη καὶ ἐδάφη, ἀνθρώπους καὶ συνειδήσεις.

Ὁ Χριστὸς ἐπομένως κομίζει μιά διαφορετικὴν εἰρήνην, πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν καρδιά τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπλώνεται παντοῦ· τὴν εἰρήνην τῶν γνήσιων τέκνων τοῦ Θεοῦ, πού δέν χωρίζεται ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Χριστό. Ὁ Χριστὸς, ἡ ἀγάπη δηλαδὴ, εἶναι τὸ κριτήριον, καὶ ἡ ἀγάπη του δέν γνωρίζει τὴν ἀδικίαν, δέν ἀνέχεται

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, ὁ ὁποῖος συνήνωσε τὰ δύο μέρη καί κατέρριψε τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, δηλαδή τὴν ἔχθραν, καταργήσας διὰ τῆς σαρκός του τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν πού συνίστατο εἰς διαταγάς, διὰ νά δημιουργήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἕνα νέον ἄνθρωπον καί νά φέρῃ εἰρήνην καί νά συμφιλιώσῃ μέ τὸν Θεόν καί τὰ δύο μέρη εἰς ἕνα σῶμα διὰ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐθανάτωσε τὴν ἔχθραν. Καί ὅταν ἤλθε, ἐκήρυξε τό χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰρήνης σ' ἐσᾶς πού ἤσαστε μακρυά, καί εἰς τοὺς πλησίον, διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν καί οἱ δύο εἰσοδὸν πρὸς τὸν Πατέρα μέ ἕνα Πνεῦμα. Ὡστε λοιπόν, δέν εἴσθε πλέον ξένοι καί παρεπίδημοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, διότι ἔχετε οἰκοδομηθῆ ἐπάνω εἰς τό θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καί τῶν προφητῶν, τοῦ ὁποῖου ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὅλη οἰκοδομὴ συναρμολογεῖται καί αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ. Ἐν αὐτῷ καί σεῖς συνοικοδομεῖσθε, ὥστε νά γίνετε τόπος κατοικίας τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὴν ὑποκρισία, δέν ἐπικαίρει γιὰ τὸν πόνο τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλὰ ἀντίθετα ἀγωνιᾷ γιὰ τὴν περιπέτεια, τὸν πόνο καί τὴ δυστυχία του.

Ἡ μόνη λύση

Νά ἵπαιον τί λείπει ἀπὸ τίς καρδιές τῶν διαπραγματευτῶν καί τῶν μάγων τῆς εἰρήνης, μέ ἀποτέλεσμα τό αὐθεντικό αὐτό ἀγαθὸ νά ἔχει γίνεο τόσο δυσεῦρετο. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾷ τὸν Χριστό εἶναι κατεξοκὴν εἰρηνικός καί εἰρνοποιός· ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾷ τὸν Χριστό δέν ἔχει ἐχθρούς. Ἐχθρεύεται καί μισεῖ τὴν ἄμαρτία, αὐτό δηλαδή πού τὸν χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό καί τό συνάνθρωπό του. Ἐργάζεται ἐπομένως ὥστε νά ἐξαλειφεται ὅ,τι τὸν χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό καί τὴν εἰκόνα του, καί αὐτὴ εἶναι οὐσιαστικά ἡ ἐργασία τῆς εἰρήνης. Ἐάν ἵπαιον ποθοῦμε πραγματικά τὴν εἰρήνη στὸν κόσμο καί τὴ ζωὴ μας δέν ἔχομε παρά νά ἀγαπήσομε λίγο περισσότερο τὸν Χριστό.

Ἄρχιμ. Α. Α.

27 Νοεμβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡ' ΛΟΥΚΑ

Τακῶβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 421).

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β' 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 18-27.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Δεκεμβρίου, Γ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. γ' 23-δ' 5 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

ΓΙΑ ΤΟ 2012: ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ

Οι έκδόσεις της Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καί φέτος:

1. Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς ειδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2012 καί τήν κανονική ὀργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀφιερωμένα στή συμπλήρωση ἑκατό ἐτῶν ἀπό τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Μακεδονίας καί τῶν νήσων τοῦ Βορείου Αἰγαίου.
2. Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ 2012** περιέχει τό ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καί μηνύματα γιά τήν ἑορτή κάθε ἡμέρας. Κοσμεῖται μέ ὠραιότατη φορητή εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (πού πλαισιώνεται μέ χρυσοτυπία).
3. Ἡ **ΕΠΙΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης, σχ. 8,5X14) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2012. Εἶναι ἀφιερωμένη στά ἱερά μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθεῖτε καθημερινά: 1) «**Κάθε μέρα νέα μέρα**», στίς 08:10

2) «**Ρήματα καί φθόγγοι**» στίς 10:30

3) «**Ἡ Ἐκκλησία πού παροικεῖ**» στίς 12:00

4) «**Ραδιοφωνική βιβλιοθήκη τοῦ 89,5**» στίς 23:00 καί

5) «**Γιά τή Γλῶσσα**» (κάθε Παρασκευή, μέ τόν καθηγ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη καί τούς συνεργάτες του) στίς 21:30.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr